

Nr 870

Av herrar **Johansson** i Stockholm och **Hagberg**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 164, om överlåtelse av viss kronan tillhörig mark.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 164 begäres bemyndigande att till Sundbybergs stad få försälja kronan tillhörig mark på det så kallade Örområdet beläget inom staden.

Fortifikationsförvaltningen hade begärt 8 kronor 95 öre per kvm (exklusive växande skog). Bostadsstyrelsen, som värderat markområdet i fråga, hade föreslagit 6 kronor för kvm, eller totalt 1 460 000 kronor. I propositionen föreslås ett pris av kr. 7,50 per kvm, eller ca 1,82 miljon kronor; dock att staden vid hårdare exploatering än vad i propositionen angivits hade att erlägga ett i förhållande härtill i efterhand jämkat pris.

Enligt vår mening bör när det gäller försäljning av tomtmark olika samhälleliga instanser emellan, exempelvis stat och kommun, inte gängse principer tillämpas vid fastställandet av markpriset. I ett fall som detta då det tillkommer riksdagen att besluta i ärendet bör riksdagen låta samma sociala synpunkter läggas på denna fråga som när det är fråga om att besluta om bostadspolitiken i landet. Sålunda bör de sociala synpunkterna röna beaktande. En sund bostadspolitik kräver att tendenserna till upptrissning av priserna på tomtmark bekämpas. Frågan om markvärdestegringen och på vad sätt vinster av oförtjänt markvärdestegring skall komma samhället till godo har varit föremål för riksdagens behandling.

Det i propositionen föreslagna priset 7 kronor och 50 öre per kvm skulle schematiskt räknat för Järvafältet som helhet innebära det orimliga priset av 412 500 000 kronor. Här kunde det om någon gång vara berättigat att tala om oförtjänt markvärdestegring. Nu kunde sägas att en försäljning av tomtmarken till ett sådant pris vore en form av *indragning* av vinst på markvärdestegring till samhället, men ett sådant betraktelsesätt bör vara uteslutet, eftersom köparna är de inom området belägna kommunerna och priset direkt påverkar bostadskostnaderna för samhällsinvånarna.

Det bör enligt vår mening vara möjligt att finna en värderingsnorm, som utan att exakt vara anknuten till exploateringsstalet ändå tar hänsyn till omfattningen av den planerade bostadsbebyggelsen och som givetvis tar hänsyn till det förändrade penningvärdet. Vi är övertygade om att resultatet av en sådan prövning skulle bli ett betydligt lägre pris. Bostadsstyrelsen, såsom varande en auktoritet på området, har med sitt förslag i betydligt högre grad än vad fallet är med propositionen tagit de hänsyn som bör tagas vid en markförsäljning som denna.

Med hänsyn till det här anförda förslår vi därför,
att riksdagen med bifall i övrigt till Kungl. Maj:ts proposition nr 164 måtte besluta, att ifrågavarande markområde må försäljas till Sundbybergs stad för ett pris av 6 kronor per kvadratmeter.

Stockholm den 25 april 1962

Gustaf Johansson

H. Hagberg